

A közösség erejével óvjuk a legdrágábbat, az emberi életet

A Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának felhívása

Kedden délelőtt rendkívüli ülést tartott Szegeden a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa. Az ülésen több napirendi pont szerepelt. Elsőnek Kókai József, az elnökség tagja ismertette az MSZMP Csongrád megyei bizottságának határozatát a szakszervezetek tömegbefolyásáról és szervezeti életéről. Ezután a munkásosztály szövetségi politikájának kérdéseiről Hoffmann Márton SZMT-titkár tartott beszámolót, majd Kiss László, a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa munkavédelmi felügyelőségének vezetője tájékoztatta az ülést a munkás- és balesetvédelem alakulásáról. A többi között elmondotta, hogy az utóbbi időben újabb tragikus balesetek történtek Csongrád megyében. A halálos balesetek száma 13-ra emelkedett.

A beszámoló után határozati javaslatot terjesztett elő, hogy a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa forduljon felhívással a megye dolgozóihoz a munkásvédelem javításáért.

A felhívás a többi között kimondja:

Népgazdaságunk fejlődésével egyidőben jelentős eredményeket értünk el a munkakörülmények javításában. A párt, a szakszervezetek javaslatára hozott kormányintézkedések és a bontakozó nevelőmunka hatására javulás tapasztalható az üzemekben, az építkezéseken, a mezőgazdaságban és minden más területen a dolgozók testi épségének és egészségének védelméért.

Csongrád megyében azonban az év első felében az üzemi balesetek száma nem csökkent, sőt a halálos balesetek száma az utóbbi hónapokban emelkedett.

Ezért a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa felhívja a szervezett dolgozókat, hogy a közösség erejével óvjuk a legdrágábbat, az emberi életet, az egészséget. Fogjanak össze és követeljék meg mindenkitől, a gazdasági vezetőktől és a termelésben résztvevő munkásoktól egyaránt, hogy szerezzenek érvényt a munkavédelmi jogszabályoknak, tartsák be

az óvó rendszabályokat. Tártsanak munkának van lehetőség megsemmisíteni a munkaadóknál lesekkelő veszélyt és elejét venni a családokat, hozzátartozókat, barátokat, gyászba borító tragédiáknak.

Átérezve a felelősséget a kialakult helyzetért, a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa felszólítja az egyes szakszervezetek megyei bizottságait, az alap- és szervezeti bizottságokat, hogy a SZOT X. ülése határozata érvényesítéséért

a most következő időben különösen nagy gondot fordítsanak a munkás- és balesetvédelmi ellenőrzéssel és a munkavédelmi felvilágosító tevékenységgel.

Az SZMT külön felkéri a munkavédelmi őrségeket, hogy éber vigyázzanak minden munkában, minden üzemrészen, munkahelyen. Jelentsenek minden baleseti veszélyforrást, adjanak tanácsot dolgozóknak, hogyan kell biztonságosan dolgozni.

Lépjének fel azokkal szemben, akik veszélyeztetik saját maguk, vagy mások testi épségét, egészségét.

Mivel az építőiparban és a mezőgazdaságban különösen emelkedett a balesetek száma, az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Szakszervezetek, valamint a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének megyei bizottságai különösen nagy gondot fordítsanak a munkásvédelemmel. A gazdasági vezetők, műszaki vezetők, biztonsági megbízottak, a társadalmi munkavédelmi felügyelők az SZMT munkavédelmi csoportjával

közösen határozzák meg a legfontosabb tennivalókat a balesetek számának csökkentésére.

Érjék el, hogy az építkezéseken a különösen veszélyes helyeken, például az állványokon a munkakezdés előtt feltétlenül ellenőrizzék az óvórendszabályok megtartását. Az Építő Szakszervezetének megyei bizottsága kiváló szakemberekből hozzon létre külön társadalmi bizottságot, amely csupán az óvórendszabályok érvényesítésével foglalkozik, és a helyszíni tapasztalatok alapján szabja meg a tennivalókat az egész iparágban.

A MEDOSZ társadalmi munkavédelmi bizottsága

különösen most, az aratás idején szervezze meg az ellenőrzést az állami gazdaságokban és gépállomásokon.

Az erőgépek mellett fordítsanak nagy gondot a szállítóeszközökre is, mert az utóbbi időben szaporodott a balesetek száma a vontatókon és más járműveken.

Szükséges, hogy a szervezett dolgozók

segítsék a termelőszövetkezeteket

a munka és egészségvédelem terén. Az ipari üzemek küldjenek ki munkavédelmi szakembereket is az általuk támogatott termelőszövetkezetekbe, akik a helyszínen adjanak tanácsot az óvó rendszabályok betartására. Az állami gazdaságok és gépállomások szakszervezeti bizottságai, a területükhöz közel eső termelőszövetkezeteket segítsék elsősorban a munka- és egészségvédelemben.

A Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának munkavédelmi csoportja a jövőben

még következetesebben lépjen fel

a munka- és egészségvédelmi előírások megszegésével szemben, szigorúbban vonja felelősségre mindazokat, akik a rájuk bízott területen fellépnek a munkavédelmi és egészségvédelmi szabályokért.

A Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa meg van győződve arról, hogy a társadalmi összefogás e téren is eredményességre vezet. A szervezett dolgozók öntudatos fellépése megóvják a veszélytől azokat, akik odaadón dolgoznak, küzdenek életünk gazdagításáért, szépítésért.

Bolgár egyetemisták Szegeden

A Szófiai Állami Egyetem Jogi Kara és a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara között fennálló együttműködési egyezmény alapján Ivan Vakarelszky dékánhelyettes vezetésével 16 bolgár joghallgató tett látogatást Szegeden. A bolgár diákcsoportot érkezésükkor a szegedi jogi kar nevében Martonyi János egyetemi tanár és a kari KISZ-szervezet képviselői üdvözölték. A vendégek tanulmányozták a szegedi bíróságok és döntőbízságok munkáját. A szó-

SIKLÓS JÁNOS:

Olasz földön jártam

A város szélén, szemben a lóval, a tágas, virágos park előtt harminckét zászlót vonnak föl az árbocra: reggel 9 óra — megnyílt a kiállítás, vagy ahogyan a prospektusok és transzparensek hirdetik, a XXXI. biennale.

Napokkal előbb elmarasztaló véleményeket hallottunk. A kiállított műalkotásokat gyengébbeknek tartják az 1960. évinél. Na és az olasz realisták — Guttusóval az élen — távol tartják magukat az idei biennalétól, hogy ezzel is elhatárolják magukat az absztrakciótól. Apró intimítások is szóba kerültek: a művész zsűri munkája végetért, egy olasz hercegnő — ő is a zsűri tagja volt — fogadásán vett részt, a tenger melletti villában, ahova a diplomáciai testületek képviselői is meghívást kaptak. Itt kérdezték meg a hercegnőt, hogy tesszék-e neki az absztrakttól.

— Nem — felelte, és otthagya a kérdézőködöt.

A jelenlévő zsűritagoktól sorra kérdezték, mi tetszik nekik az absztrakt festészetben, és valamilyenre úgy válaszoltak, hogy semmi sem tetszik nekik ebből a szerencsétlen művészi irányzatból.

E válaszokból világosan kiderült, hogy a biennale nem a művészek és művészettörténészek, képzőművészeti kritikusok szakszervezete alapján kerül megrendezésre. A kereskedők játszik itt a fő szerepet, s most az absztrakttól a kereskedelmi sláger. Ezért a zsűri szakemberei vállvonogatva ítélik meg az „úgyis mindegy” elv alapján.

Talán ezért történt meg 1960-ban, hogy Gronchi, az Olasz Köztársaság akkori elnöke elvállalta a biennale megnyitását, de óvatosságból kiküldte titkárait, hogy nézzék meg, milyen alkotások kerülnek a „világ szeme elé”. S mivel akkor is az absztrakt irányzat volt a domináló — Gronchi kijelentette, hogy nem nyitja meg a biennalét.

A velencei biennale

Ennyire elmarasztaló vélemények után „elkészültünk minden rosszra”, de mégsem gondoltuk, hogy annyira neves östobaságokat lehet összehordani egy nagy világkiállításra, mint amit láttunk.

A spanyol pavilonban néhány perces szemlélődés után az ember meggyőződhetett arról, hogy eltévesztette a házszámot, s képzőművészeti kiállítás helyett: műszerkiállításra tévedt. Megszagott vásznak és keretbe foglalt dísznőbőrök — csúnya verekedés színhelyét ábrázolták. Összedobált vasdarabok és megcsavargatott pléhek láttán szegény jámbor földi halandó — különösen a nagy magyar Alföldről — vasgújtó napot képzel és az itt összehordott vasakat az úttörők napi munkájának szerény eredményeként kezeli.

Nem volt jobb a helyzet a belgák csarnokában sem: vas és pléh, félbemaradt vasművek, cserépkálya samottból készült idomtalan termésköfigurák... De itt mégis akadt egy kedves sarok — gyereksarok — fajtákkal díszítve. Már csak a játszósnakni vágyó gyerekek hiányoztak. Szemnyugtató faldisz volt a híg, málnafagyalt színű habarcs egy nagy falitáblára kenve.

Egészen elszomorodtunk a csöndes hollandusok Westerk névű festőjének „gyilkossági kísérlete” előtt: egy ember éppen egy kislányt fojtogat a vásznon, a kislány rémült arckifejezéssel keresi a segítséget, de a közelben nincs senki, aki megmentené.

Az olaszokról — néhány pozitív, őszinte útkereső megnyilatkozástól eltekintve — sem mondhatunk mást, itt is az absztrakttól a felismerhetetlen kuszaság dominál. Fekete-lila, sötétbarna, egyszínű vászon megrecézve sziltpengével. Egy kétkezes stafil, háromszögre gyalulva, középen szabálytalan lyukakkal — elnyerte a biennale első díját. Festéssel csurgatott vásznak... nagy réztekők egymáson azzal a felirattal, hogy „Nagy egyesülés”.

Az argentin zsák — az első díjat nyert kerítés — riglifa után — elnyerte őszinte csodálkozásomat. Jó sűrű szövésű zsák volt, biztosan lisztet tárolhattak benne a biennale előtt, mert ugyan néhány foltal ékeskedett, de egy helyen lelógott a folt, megnéztem és nem is volt lyukas.

— Miért foltozták, ha nem is lyukas? — tűnődtem magamban, persze teljesen eredménytelenül.

Nem tudtam megfajteni a talányt, de nem is vesződtem vele. Az ilyesmi boldogság. Mintha az ember vadonatúj cipőjét elvinné talpaltatni.

Érdeklődésem hosszú drótokra irányult, melyekre újjnyi vastagon gipszet kentek és fönt a drótok végén két méter magasságban, kornyadozó öreg szárcsa fejéhez hasonló csőrök érték össze és az acélsötét gipsz alatt egy szó: „Szereltem”.

— Elég volt — mondtam és kimentem a friss levegőre.

Ennyi absztrakttól megnézni még drótkötél-idegzettől rendelkező embernek is becsületére válna. Azt hittem — és túlzás nélkül azt hittem — hogy a boldogjáték járhaték velem. Megpróbálják elhitetni velem, hogy ez a mai élet ábrázolásának modern stílusa a festészetben és a szobrászatban. Ez a modern stílus, csak én naiv és konzervatív vagyok, nem értem az újat, mert megrekedtem Munkácsy Mihály-nál.

Ebből a „művészetből” hiányzik az értelem, nincs benne művészi megjelenítő erő, stílus, vagy forma — ez semmi. Olyan, mintha a papírt teleírnám tintapacnikkával és azt mondanám: kérem ez egy novella, csak önmaguk olyan ostobák, hogy nem tudják elolvasni. Engem bolondnak nyilvánítana a közvélemény és szellemi, lelki torzulásomat ideg-elme osztályon kezelnek. Azzal az elvi ostobasággal sem lehet ártatni senkit, hogy ez a kapitalizmus anakronizmusa. Mert az anakronizmus ecsettel is kifejezhető úgy, hogy megérthessék az emberek.

Az amerikai pavilonban megkérdezte egy művészettörténész, hogy mikor csomagolják ki a ládából a szobrokat? Erre azt felelték, kérem, ezek a szobrok, Gép-kerítéslecek, csavarok, modellek... és egy feketére festett sötét szobában apró deszkadarabok összehányva, mintha koporsókészítő műhely lenne.

— Gyerünk a miénkhez — mondtam kísérőmnek.

A magyar pavilont úgy kerestem, hogy a sok ostobaság után végre valami kifejezőt, újat és modernet találjak. Kifejező, figurális alkotásokat. Nem tévedtem, Bernáth, Kmetty, Kurucz képei a kirgényülözött, nyugodt és érthető művészi alkotást tükrözték. De hadd tegyem hozzá: problémamentesen tükrözték. És nem volt bennük „maiság”. Itt többre lett volna szükség, nem tudom, hogy ez a plicit konzervatív nézőpontot tükröző válogatás valóban a magyar piktúra és szobrászat problémátlanságát tükrözte volna? Azt hiszem, nem így van. Még akkor sem, ha az Olasz Köztársaság mostani elnöke, Segni, az olasz pavilon után két-három ország kiállítását csarnokolt megkerítve a magyar pavilont kereste meg és őszinte elismeréssel nyilatkozott Kurucz Várhelyi parasztiáról. Valóban szép — nagyszerű kép, de nem okoz problémát senkinek sem. (Ezzel nem akarom kibebizítani az ország egyik legnagyobb alkotóműhelyének — Hódmezővásárhelynek — értékét, melyet az is mutat, hogy Kurucz-képekkel találkozunk a világkiállításokon.)

A szovjet képzőművészet től nagyobb hatást vártam. Sajnos nem a legjobb alkotásokkal reprezentálja a szovjet képzőművészetet a kiállítás. Igaza volt Jevtuszenkónak, a L'Unita-ban írt cikkében: a szocialista realizmus magasabb művészi tökéletességgel jelenik meg Moszkvában. Nem szerencsés a válogatás. Ezek után felmerül a kérdés: sem az egyik, sem a másik? Felelni könnyű: az absztraktok szellemi zavart bizonyító útját művészi tökéletességgel megformált szocialista realista alkotásokkal lehet eltorlaszolni. Csakis ezzel és semmi mással. Közé hely már, hogy a tartalom magában, művészi megjelenítő erő nélkül — ha ezerszer igaz is — még nem művészet.

Szerintem a biennalékra készülő szocialista országoknak nagyobb gondot kell okozni a kiállítás anyagát. Csakis a mi világnézetünket hordozó és egészséges életünket vászonra vetítő művész képes segíteni a tőkés országokban élő realista művészeket — szemben ezzel a burzsoá öröklettel, amit absztraktnak nevezünk.

Következik:

MIT TANULNAK
A GYEREKEK?

Új szabályok a szegedi közlekedésben

Délelőtt 9-től éjjel 24 óráig
nem közlekedhetnek lovaskocsik a város
belterületén

Már az elmúlt évben felvetődött, hogy Szeged közlekedési rendjének fejlődése több vonatkozásban módosítást, új szabályok alkalmazását kívánja. Ennek alapján a Szeged városi rendőrkapitányság a kerületi tanácsok a lakosság javaslatainak figyelembe vételével közösen kidolgozták városunk közlekedési rendjének több módosítását. A napokban került sor a módosítás gyakorlati alkalmazására. Elkészültek az új közlekedési táblák, felszerelésüket még a héten befejezik. Az új hivatalos szabályzat a napokban nyilvánosságra kerül, lapunk hasábjain is közöljük.

A részleges szabálymódosítások egyik legfontosabb in-

tézkedése talán az, amely délelőtt 9 és éjszaka 24 óra között tiltja a lovaskocsikat a kiskörúton belüli részről. Igen fontos a városnézők, sétálók szempontjából az is, hogy a város háza előtt, a Nagy Jenő utcától a Vörös Csillag Mozsig a nap egyetlen szakában sem közlekedhet semmiféle lovaskocsi, tehergépkocsi.

Az új rendelkezés megjelölése után a járművezetőknek 8 nap türelmi időt adnak, s addig figyelmeztetik, ismertetik velük a közlekedési rendőrk az új szabályokat. Július 20-án, a szabadtéri játékok megkezdése után azonban már büntetéssel sújtják az új szabályok ellen vétőket.

A SZEGEDI SZÖRME- ÉS BŐRRUHAKÉSZÍTŐ ÜZEM

szücsipari fiú tanulókat

szerződött. Jelentkezés a személyzeti osztályon. 24451